

दहशतवाद

मैथिली प्र. प्रधान
११वी वाणिज्य

मुंबई! आमची मुंबई! सतत धावणारी आमची मुंबई! न थकणारी, न कंटाळणारी आमची मुंबई! अनेक संकटांतून पुन्हा नव्या जिद्दीने उभी राहणारी आमची मुंबई! हादरली! भेदरली! अनेक आवाजांनी आवाज गोळीबाराचा आवाज बॉम्बस्फोटाचा आवाज अनेक निष्पाप जीवांच्या आर्त किंकाळ्याचा.

केवळ काही मूठभर धर्मांधांनी देशाची आर्थिक राजधानी वरपासून खालपर्यंत हलवून, हादरवून टाकली. देशाच्या सगळ्या सुरक्षा यंत्रणांना कामाला लावलां. घड्याळ्याच्या काट्यावर धावणाऱ्या मुंबईला थांबवला. हा सगळा दोष कोणाचा? निष्क्रिय राजकारण्यांचा, गुप्तचर विभागाचा, पोलिसांचा की नागरीकांचा ह्या गोष्टींवर चर्चा करत बसण्याची ही वेळ नव्हे. ही वेळ आहे दहशतवादाची पाळंमुळं उखडून टाकण्याची

आणि त्यासाठी एकत्र येण्याची. सगळ्या D.pmd नेत्यांनी, सगळ्या पक्षांनी, सगळ्या सत्ताधाऱ्यांनी, सगळ्या सुरक्षा यंत्रणांनी. कारण सामान्य नागरीक दहशतवादापुढे हतबल ठरतात.

तुम्ही आणि आम्ही 'दहशतवादाच्या भ्याड हल्ल्याचा निषेध करणं, त्यासाठी मेणबत्त्या लावणं, लेख खरडण, काळ्या पट्ट्या बांधणं यापेक्षा जास्त काहीही करू शकत नाही. तेव्हा ज्यांच्या हातात अधिकार आहेत त्यांनीच ते योग्यरित्या वापरणं अपेक्षित आहे. राजीनामे देण, पदांसाठी भांडणं, विरोधी पक्षाची बदनामी करून Vote Bank भरेल याची व्यवस्था करणं हे सगळं करण्याची ही वेळ आहे का? याचा विचार आपले सूत्र राजकारणी का करू शकत नाहीत? आदल्या दिवशी 'बडे बडे शहरों मे ऐसी छोटी बाते होती रहती हैं' असं वक्तव्य करणारे गृहमंत्री दुसऱ्या दिवशी अंतर्आत्म्याचं ऐकून राजीनामा दिला असं म्हणतात. अभिनेता, चित्रपट, दिग्दर्शक यांच्यासह 'ताज' ची पाहणी करतात हे सगळं यांना कसं काय जमतं देवच जाणे.

पण... पण तरीसुद्धा दहशतवादी हल्ल्यात 'मंत्री' ठार व्हायला हवेत. दहशवाद्यांनी त्यांनाच गोळ्या घालायला पाहिजेत अशी बालिश वक्तव्य आजच्या तरुण पिढीला आणि उद्याच्या 'कर्तव्यदक्ष' नागरीकांना शोभण्यासारखी नाहीत. नेते चुकतात हे सोळा आणे खरं पण म्हणून अतिरेक्यांच्या हातून त्यांची हत्या अशी इच्छा करणंही तितकच चूक. कारण कोणाही भारतीय नागरीकाची हत्या ही त्यांची जितच नाही का?

We need a strong leader to face Terrorism but there is no capable leader in India... वगैरे वगैरे बोलणं आणि लिहणं सोप आहे पण स्वतः त्या खुर्च्यावर बसून राज्य चालवणं तितकच कठीण. कारण काठावर उभं राहून

पांडित्य करणं सोपं असतं पण बुडत्याला आधार देऊन वाचवणं तितकच कठीण.

खरतर सगळ्यांच्याच मनात असलेली हो गोष्ट ओठावर मात्र कोणाच्याच येणार नाही. कारण मग असहिष्णूतेचा, धर्मद्वेषणाचा, राष्ट्रीय एकता धोक्यात आणणाऱ्याचा शिक्षा. आम्ही धर्मद्वेषे नाही. कारण जर खरचं असं असतं तर देशाचे राष्ट्रपती डॉ.अब्दुल कलाम यांना मिळालं नसतं. S.R.K. आमचा Superstar बनला नसता. आम्ही विशिष्ट धर्माचा द्वेष करत नाही पण धर्माच्या नावाखाली निष्पाप लोकांचे बळी घेणाऱ्यांचा द्वेष करतोच. आणि म्हणूनच जसं अल्पसंख्यांक म्हणून त्यांच्यावर अन्याय होता कामा नये तसंच विशेष सवलतींच्या नावाखाली नको ते अधिकारही देऊ नयेत. Vote

Banks भरण्यासाठी अफजल गुरूला फाशी न देणं, आतंकवादाचे खटले वर्षानुवर्षे चालू ठेवणं अशी 'विशेष कृपा' केवळ ते एका विशिष्ट धर्माचे आहेत म्हणून करणं सरकारने थांबवावं ही विनंती !

खरतर सरकार काही करेल ही आशाच मुंबईकरांनी सोडून दिली होती. पण आता हल्ला लोकलट्रेन मधून प्रवास करणाऱ्या सामान्य नागरीकांवर नाही तर Creamy Layer मधल्या माणसांवर झाला आहे. हल्ला 'भारतावर' नाही तर 'इंडिया' वर झाला आहे. निदान म्हणून तरी सरकार काही करेल असे मानायला हरकत नाही.

जगण्याच्या केविलवाण्या धडपडीला 'मुंबई स्पिरीट' वगैरे म्हणून दुर्लक्ष करणाऱ्या सरकारला आता तरी जाग येईल ही आशा. कारण शेवटी हल्ल्याचा निषेध आणि भविष्यासाठी सदिच्छा यापलिकडे आपण काहीच करू शकत नाही!

आणि म्हणून अतिरेक्यांच्या हल्ल्यात शहिद झालेल्या सर्व पोलिस अधिकारी, कर्मचारी आणि नागरिकांना भावपूर्ण श्रद्धांजली वाहून आणि निदान भविष्यात तरी असे हल्ले होणार नाहीत अशी इच्छा व्यक्त करून या लेखाची सांगता करते.
